

1. UVOD

Fudbal kao najpopularniji sport današnjice je postao simbol života gotovo svakog čovjeka, životna strast, nepresušni izvor pozitivnih osjećaja.

Stari i mladi, muškarci i žene, bogati i siromašni, svaki na svoj način žive igru koja u jednom trenutku može "zarobiti" milijardu ljudi na svakom dijelu zemaljske kugle.

Izmjenjuju se neponovljivi osjećaji sreće ili tuge i traju do idućeg trenutka kada se opet nečemu nadaš.

Igra nalik drami koja od svojih učesnika-igrača, trenera i sudija može da pravi heroje i antiheroje.

Fudbal nam pruža trenutke uzbuđenja, slavlja i očajanja, tu jedinstvenu moć da u isto vrijeme ujedini i podjeli velike mase ljudi.

Igra koja je u svojim počecima bila slobodna, spontana, razvijajući se kroz istoriju postaje sve organizovanija.

Kao rezultat preciznije organizacije u fudbalskoj igri do posebnog kvalitetnog izražaja dolaze individualne sposobnosti igrača.

Iz potrebe saradnje dva ili više igrača, pri rješavanju osnovnih taktičkih zadataka, dolazi do stvaranja tandem igre, odnosno do zajedničkog smisaonog učešća grupe igrača u igri.

Kao posljedica razvoja grupne igre u taktici fudbala pojavljuje se kolektivna, odnosno timska igra.

Ako su zahtjevi tandemske, grupne igre, nosili u sebi tek primjese obavezne igre, onda su zahtjevi timske igre podrazumjevali potpuno prilagođavanje obavezama kolektiva, odnosno tima.

Razvijanjem kolektivne igre i u fazama napada i u fazama odbrane, dolazi do primjenjivanja različitih formacija, sistema igre.

Modifikujući se i usavršavajući sistemi fudbalske igre postaju glavno oružje trenera.

Izdvajaju se odbrambeni i napadački sistemi.

Najvažniji faktor od kojeg zavisi koji sistem, formaciju će trener da primjenjuje je kakav profil igrača ima u svom timu.

Igrači postaju sve više univerzalni, sa mogućnošću da odgovore zahtjevima i odbrambenog i napadačkog modernog fudbala.

To se posebno odnosi na igrače veznog reda, a najviše na defanzivnog veznog koji je glavna karika svih sistema fudbalske igre.